

ANY VII

NÚM. 283

BARCELONA 26 JANER 1894

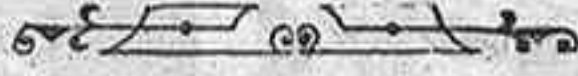

TIPLE DE SARSUELA

Eliodora Salvador

CRÓNICA DE LA SETMANA

No sè per quina rahó, entre tots los artistes, son los menos apreciats los que 's dedican á escriure ratllas curtas ó ratllas llargas (prosa) ó sigan los infelissos á qué 's coneix ab lo nom de literats.

No comprench las causas per las quals se posposa la literatura á las demás arts, pero lo cert es que son molt comptats los escriptors que del seu treball pujan viure, mentres que 's veuhen gran número de pintors, musichs y altres artistes que poden donarse ab lo fruyt del seu talent una vida de prínceps.

Desde temps inmemorial lo dedicarse á la literatura, es cosa poch considerada, tenintse á sos cultivadors per miserables pelóns, que en sa vida s' han vist quatre rals.

Per exemple: Lo consonant á poeta que mes prompte s' acut á l' home mes ignorant de l' art metrica es: *pesseta*; pero aixó que á primera vista sembla indicar que ab los poetas van las pessetas, significa tot lo contrari; y aixís veyém escampats per lo mon versets mes ó menos correctes, expresats en termes parecuts á aquest *pareado*:

*Este jóven es poeta
y no tiene una peseta.*

Dels literats que cometen lo crim d' escriure en prosa, ja no hi ha necessitat de parlarne, desde 'l día que á la prosa, no sè per quina rahó, va calificársela de vil.

Qui s' entreté escribint *vilesas*, no pot ni remotament, ser mirat ab la consideració que 's mereixen los artistes que produheixen cosas bellas.

Un editor tracta de fundar un periódich ilustrat y lo primer que fá, es treure un pressupost de gastos de la empresa que desitja portar á cap. Sembla que al tractarse del pressupost en la primera ratlla hauría de consignar un tant per escriptors; donchs no ho creguin. Tè presents al dibuixant, grabador, impresor; carrega un tant pera paper y altres gastos, pero son moltas las vegadas qu' acaba los seus pressupostos sense que ni la pesseta de que abans havém parlat quedi consignada en concepte de gastos de direcció literaria, direcció que en infinitat de casos porta l' editor mateix.

Es tan cert lo que dihém, que 'ns sembla que no incurriríam en error si asseguravam que dels setmanaris que 's publican en aquesta ciutat poch son los que retribuheixen degudament á la direcció y redacció literaria.

Quan algú necessita una décima pera felicitar al seu oncle, ó un epitalami pera obsequiar á un amich, va, com es natural, en busca d' un poeta; pero, en comptats cassos li demana quant se 'n farà del treball que desitja, que fora també cosa tan natural que no podría serho mes.

En cambi si 's dirigeix, per exemple, á un pintor pera que li pinti un quadro representant al seu parent ó projecta regalar una pintura al amich que va á casarse, lo primer que fá es preguntar al artista quan li costará l' obra que desitja.

No es d' estranyar, donchs, que 'ls pobrets que 'ns dediquém á escriure resultém uns pela canyas al costat dels nostres germans d' art.

L' saynetero D. Ricardo de la Vega, que dins del seu género es tant eminent com en música lo mestre Chapí, podría sortir en apoyo de las nostras afirmaciós.

Havía tractat lo popular saynetero ab D. Ruperto, qu' aquest posaría en solfas la seva obra *La verbena de la Paloma ó el boticario y las chulapas ó celos mal reprimidos*, tracte que segons sembla, ha trencat lo músich, no perque l' hagi disgustat aquell en lo mes mínim, sinó perque la empresa que tenia de representar l' obra no ha volgut accedir á pretensions del compositor que no tenen res que veure ab lo saynete de referencia.

Lo mestre Chapí qu' ab lo producte de comptadas sarsuelas, viu ab tot desahogo, puig li rendeixen de vinticinch á trenta mil duros anuals, s' ha negat, segons se diu, á posar en música lo saynete de Ricardo de la Vega, perque la empresa de Apolo de Madrit y de Eldorado d' aquesta ciutat no han accedit en entregarli 30 pessetas diarias en concepte de lloguer de la partitura y *particellas* de cantants y orquesta de totes las sevas obras.

No volém censurar las pretensions del Sr. Chapí perque cada qual es lliure d' exigir pel seu treball lo que bé li sembli; pero hem de calificar de falta de companyerisme l' acte de desatendre un contracte, qu' encare que no pugui probarse ab escrituras, deu ser complet com si per formalisarlo s' haguessin cridat dugas dotzenas de notaris.

Considerém al Sr. Chapí, com á compositor inspirat y de grans dots artísticas, pero certas exigencias han de redundar necessariament en perjudici ruínós per las empresas, y en sa conseqüencia pels artistes que las mateixas sostenen, apart de que, quan se tracta d' un company eminent, revela excés de vanitat y ambició lo negarse, per miras particulars y petitesas, á cumplir un tracte.

Afortunadament en aquest mon no hi ha ningú imprescindible, y 'l celebrat mestre Bretón, posará en música lo saynete d' en Ricardo de la Vega.

Si guanyará ab lo cambi, l' obra del popular saynetero, es difícil assegurarho; pero una redondilla que referent á aquest assumpto corra de boca en boca en Madrit, sembla parlar prou alt en favor del autor de *Garin y Los amantes de Teruel*.

Diu aixís:

*Noticia de sensación
que á Chapí pone en un brete:
la música del saynete
la escribe Tomás Bretón.*

LLICENCIAT VIDRIERAS.

EPIGRAMA

—¿DÉ qué 's disfressa, Ramona,
lo seu fill per Carnaval?
—Veurá, com ell es persona
de carácter molt formal,
encare que crech que 'l mam
li agrada com cosa bona,
jo crech que será de mona
per tenir així un reclám.

ESCAMILLO.

Festa Complerta

ELL, jo y la seva Esperansa,
 en Pau Tort, en Marti Brochs
 y en Cosme Vert: eran pochs
 pero tots de confiansa.
 ¡Y quin riure aquell! demanal...
 Vritat qu' eram de la pell,
 y un festi da boda aquell
 ¡pró, vaja, massa jarana!
 Lo que la Esperansa n' era
 de la broma com qui mes
 á y n' Peret, l' nuvi? Pues!
 quin Pera q...ido aquell Peral
 Aquell deya un xascarrillo
 molt apropósit, aquet
 deya al nuvi fent l' ullet,
 per la Esperansa;—Ah, gran pillo!..
 En Peret, tot tou:—Currienta.
 Ella:—Alma! Y 'n Pau, fent gresca:
 —Jo n' hi sé una de molt fresca.
 —¿Vols dir Pau que no es *calenta*?
 deya 'n Vert.—Quin disbarat!
 —Pró, ey, muixonil—¿Y ara? bó!
 que som nens?—Es que per 'xó.
 Pero interrompé un criat:
 —Senyoreta: la mamá
 seva...—Es dir que ni pels mils
 may podrém estar tranquils!
 Bon principi! Mal llamp la...
 —Es que...—Vaja, de que s' tracta?
 digué la nuvia somrient.
 —Qu' ha tingut un accident
 y ha quedat difunta al acte.
 Cau com en desmay la nena,
 tots fem anant y vinent
 mentres en Peret, rihent
 y mostrant molt poca pena
 per lo de sa sogra: —Bó!
 (nos diu) si es noticia certa:
 ¡calmá, no exaltarse, no
 que no mes faltava aixó
 per ser la festa complerta.

JOSEPH OLIVERAS

ACUDITS

—Jo no pago cap compte que no 'm citin al jutjat.
 —¿Qué 'n treus?
 —Que he notat que no pago lo dos per cent del que
 gasto.

En lo tribunal:
 —Va veure al acusat quan va dispará lo primer tiro
 de revolver?
 —Si senyor.
 —A quina distancia estava vosté del *agressor*?
 —A dos passos.
 —Y quan va tirá 'l segon?
 —A un kilómetro.

FER SONEETS

(Sonet dedicat al amich BONAVÍA)

Mán riure quan diuen que un sonet
 es difícil de fer; puig he advertit
 que á dotzenas y á mils se n' han escrit;
 que se 'n fán á tot drap y bons ¡ben net!
 ¿Que costan al principi? Bé, un xiquet.
 ¿Que 'ls bons no abundan massa? Concedit.
 ¿Pró que tots son dolents? ¿Y qui ho ha dit?
 ¿Per qué, sent tots dolents, cap se n' admet?
 Desde 'l poeta finet al mes groixut;
 desde 'l poeta més net al qu' es més brut;
 tot versayre mitjá, dolent ó bó,
 fá sonets á sa mida .. ¡Es un vá y tot!
 ¡Tothom sab fer sonets!... Per últim mot
 no més 't diré aixó: ¡Fins 'n faig joll!

PEPET DEL CARRIL.

UN MEDI

¿Vols gosar de dolsa calma?
 ¿Vols estar exent de dol?
 ¿Vols sentir de l' *alta gloria*
 Los purs agradables goigs?
 ¿Vols que t' ánima tranquila
 Gosi inundada en amor,
 No la dolsa melangia,
 Sino la delicia? ¿Vols
 Teni lo que al mon voldrias
 Y que tenirho no 's pot?
 Donchs, mira, pegat un tiro
 Y ja 'm dirás lo qu' es ból!

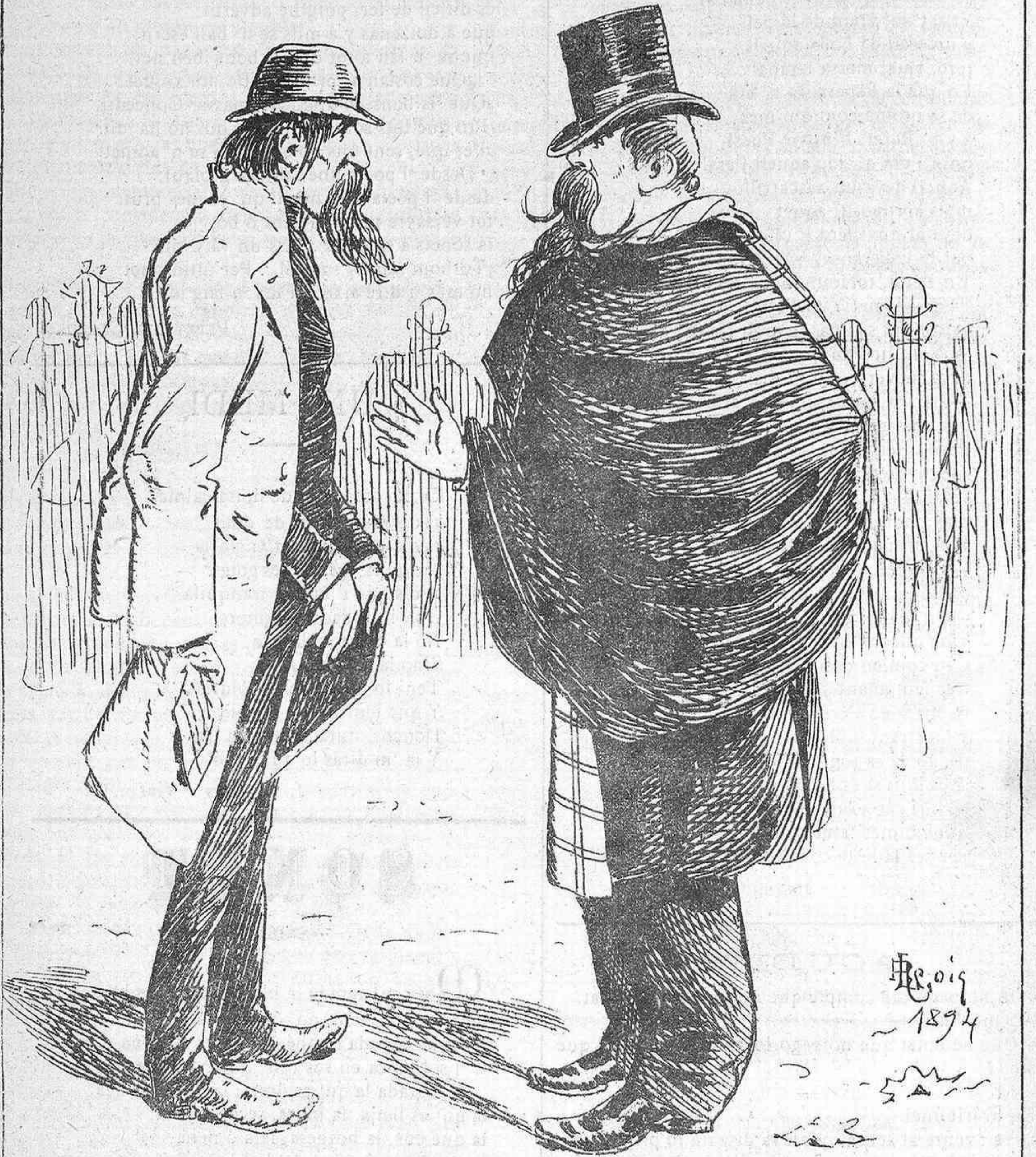
J. ESCACHS Y VIVED.

SONET

MOLT m' agrada la blanca, quan es blanca,
 tant si porta, com no, daurada trena.
 Molt m' agrada també, la qu' es morena
 si 'l sol tanca en sos ulls, ó si no 'l tanca.
 M' agrada la qu' es dreta, la qu' es ranca,
 la qu' es lletja, la maca, seca ó plena,
 la que cús, la burgesa, feta ó nena,
 la pobre, la de titol, la de banca.
 Si mes enllá no miro, en una estona
 de totas, com un xino, m' enamoro
 porque en totas hi veig, no mes, la dona.
 Mes ¡ay! si dintre l' ánima m' avoro
 y un càntich d' àngels sento qu' hi ressona,
 llavors, idealisant, d' amor me moro.

C. Guí.

ACTUALITATS

Reig
1894

—Crech que l' han ascendit...
—Oh y no sé qu' lagi fet rés.
—Per xó... per fer... rés.

CARNESTOLTAS

RESTAURANT

--Qué fas aquí Pepeta?
--Mira, esperant que passi algú
que 'm convidi.

--Ara al restaurant... com si diguessim:
la part llastimosa.

--¡Redeul... l' home de casa.

H. G. 1894

--¡Ay, Elvira!
--Prudencia que la gent mira.

BIBLIOTECA MICROSCÓPICA

(HISTORIETAS EXEMPLARS)

2.^a

Noblesa y Caritat (?)

LA marquesa de Vista-llarga, duenya d'una fortuna nassa, vivia amistosament ab lo senyor Fermin, qui, com á bon procurador qu'era dels seus béns, li procurava tots 'ls gustos per' férsela ben seva.

La fama de caritativa era 'l millor escut de la senyora Marquesa, y ab aqueix escut tapava tots 'ls seus pecats, que no eran poch, y tots 'ls seus defectes que eran moltíssims. Lo barri dels pobres la adorava; y la opinió pública feya grans elogis dels seus desprendiments, descartant alguns sistemas de fer caritat que no la honraven gayre.

L'hospital que, pagant ella, vá fer construhir acabá de completar lo maravillós concepte que las classes necessitadas havían format de la magnanimitat de sa protectora.

* *

Vingué un temps que la procura de la senyora de Vista-llarga no corria al seu gust, perque 'l procurador no 's cuydava com abans —á judici d'ella— dels seus interessos ab l'interés degut, ó se 'n cuydava massa; no se sab del cert. Lo cas fou que 'l senyor Fermin va rompre ab la marquesa, deixant no sé de quina manera lo patrimoni que administrava, y ella resolgué procurarsho tot ella mateixa.

Si per una part notá la senyora una diferencia respectable á favor seu en los rendiments de las fincas y valors corrents, (de molts dels quals lo senyor Fermin ni n'hi havia dat may compte), per altre cantó 'l trobava á faltar en certas horas del día y de la nit pels ratets divertits que ab ell passava.

No se sabia treure del cap que siguent tan rica y jova, encare que bastant lletja, estigués condempnada á castedat rigurosa sens' haver pronunciat cap vot; puig en lo sexe masculí del seu bras no trobava cap *gentleman* que volgués carregá 'l mort.

—¡Si al menos algun bon tipo dels afavorits per ma fortuna 'm sapigués compendre.. pera passá 'l rato, sense que ningú ho notés y sense rebaixarme!— 's deya interiorment en son *gabinet* de confiansa.

* *

'Ls llogaters de la botiga de torner de la cantonada, casa-proprietat de tan noble y caritativa dama, tenían lo lloguer franch, á cambi de que la mestressa li fes algun recado y alguna feyna casulana, en cas de necessitat urgent.

La familia de la botiga 's componía de mare y fill; bona gent: lo noy, que ja havia passat la quinta, era un dels fadrins torners més llestos y mes sapats del ofici; per fer *bitllas* no se 'n trobava un de millor.

En aquest jove va fixarse la senyora marquesa, ab acopi de temps, quan ja no podia reprimir mes sos lascius desitjos. No 'l deixá de petja fins que 'n Sebastianet (que aixís anomenavan al fadrí) va tenir feyna fixa en lo palau, torneiant objectes d'adorno molt

capritxosos, un any de *passo*. ¡Quina trassa aquell xicot! Tenia embabiecada á la de Vista-llarga, que no 's cansava may de ferli fer aquella mena de travalls artístichs; 'n va omplir lo saló de visitas.

Mentrestant, com que prou feyna tenia, y de sobras, en lo palau, 'n Sebastianet va plegar la botiga, trasladant las eynas al talleret nou que li havia fet construir la marquesa en una habitació reservada. Y després, com que aquella bondadosa matrona li pagava la feyna tres vegadas més de lo que realment valia, tant se li endonavan 'ls parroquians com una escupinada á terra.

* *

No havia passat pas mitj any, que quedavan instalats en la casa senyorial mare y fill torners; la mare en calitat d' *ama de llaves* y 'l fill com á torneador, com á artista de la casa; sino que á ratos perduts sustituhia al procurador.

Las malas llenguas comentavan qu'era un escándol la protecció exagerada de la Marquesa envers aquella familia, acabant per posar en lloch poch decent á la mare de 'n Sebastianet, encubridora (uns deyan) dels capritxos de la marquesa: empró, mare y fill se 'n reyan plá bé de las malevolensas dels vehins envejosos ja que allavoras més que may rebían proves induptables de la noblesa y de la caritat d'aquella ricatxa.

Lo cert es, diguéssin lo que vulguessin 'ls demés, que 'n Sebastianet la *brillava* molt; sa mare no cabia en pell y la senyora de Vista-llarga reventava de satisfacció.

* *

Quan ja ningú feya cas d'aixó, tot d'un plegat so, brevingué un cambi radical en lo palau, á conseqüencia de la marxa sobtada de la marquesa al extranger—després d'haver despedit *en totum* á n' en Sebastianet y á sa mare; sense saber perqué; 'ls motius eran ocasionats, segons uns, pe 'ls gelos; y segons altres, per l'aburriment ó fastidi de la millonaria degut al abús de plahers y de capritxos...

Tancat y barrat lo palau, de sa duenya no se n' parla, ni rés se 'n sab; se suposa qu'estará uns quants anys á tornar.

La mare del fadrí torner, desamparada de tothom y separada del seu fill (qu'es á Sant Boy, boig per la desgracia d'haver perdut la protecció d'aquella dona que feu naixe en son cor una passió terrible), jau en un llit del Hospital sense esperansas de vida, malehint la caritat y la noblesa de la Exema. Sra. Marquesa de Vista-llarga.

Preneu exemple.

J. BARBANY

EPIGRAMA

UN membre dels de la *Fulla*
tan polítich vol parlar
que sempre sol evitar
dir cosa que mogui bulla.
Y tant es lo que 'l domina
l'istil aquest fastigós,
que per dir ous, lo fullós
diu: «suplements de gallina.»

DOLORS MONT.

Lo Carnaval

En temps inmemorial,
si la historia no 'ns enganya,
no més durava aquí á Espanya
tres días lo Carnaval;
pero ara, per rahons moltes
que jo 'm callo per prudencia,
nos ensenya la experiencia
que tot l' any es Carnestoltas.
Jo sé dona que se queda
sense diners, y ni menja,
per pogué sortir 'l diumenje
ab vestit de llana y seda.
Y, es clá, sent treballadora,
cada cop que surt mudada
diuhen que va disfressada
perque sembla una senyora:
Jo 'n coneix á més de mil
que predican la humilitat,
la virtut, la caritat,
y altres cosas per l' estil,
y al cap-de-vall, tots plegats
son de los més orgullosos,
inmorals ó be viciosos;
y aquets ¡be van disfressats!
Sé d' uns que ab mitja pesseta
los fareu jurar en fals,
y ho jurarán molt formals
perque son gent de careta.
Res es natural aquí;
qui més mira més ho veu;
hi ha qui ni 's fia de Deu;
jo 'm fio tant sols de mí.
L' amistat va disfressada
ab la roba de la enveja;
la maldat pel mon campeja
del be ab lo vel abrigada.
Hi ha qui escarneix lo dolor
mentres riu interiorment,
y qui vos reb somrisent
mentre apila odi y rencor.
Hi ha cotó que sembla fil,
de tant ben teixit com queda;
hi ha fil que us semblará seda;
qu' ara hi ha enganys de tot estil.
Es mentida la apariencia;
la cara 's muda y 's trasmuda,
y ab rostre d' àngel s' hi escuda
de la vilesa la ciencia.
Deixeuvos de tonterias;
penseu, amichs, que us enganya
'l que afirmi que aquí á Espanya
dura 'l Carnaval tres días.
Per tals rahòns, y per moltes
que jo 'm callo per prudencia,
justifica la experiencia
que tot l' any es Carnestoltas.

FRANCESCH MARULL.

¡TENORIOS!

Comedia en 3 actes

de

D. ANTON FERRER Y CODINA

No som nosaltres los que debem judicar una obra
surtida d' un individu de la nostra redacció;
aixís es que tan solzament nos toca fer historia, pus
se 'ns podria tatxar d' apassionats, ab mes que so-
brat motiu.

La obra que 'ns ocupa está inspirada en lo *vaudeville*
francés lo qual fa que posseheixi aquell *sabor* traspire-
naich tan apetitos per lo gust d' avuy dia, saturada
ab aquella sal y pebre (com diu ab molta rahó un
colega local) que ab tanta profusió guarda en lo seu
rebot l' autor de *Cop de telas*, *A la prevenció*, *Celos d'*
un Rey y tantas y tantas altres obras cómicas que fan
las delicias dels aficionats que van al teatro ab lo pro-
pósit de trencarse de riure.

Al aixecarse 'l teló, y á pesar d' acabar de repre-
sentarse *A cá la Sonámbula*, quadro de costums de
molt moviment y vida, y á las quatre paraulas que pro-
nunciá lo Sr. Goula en lo monólech ab que dona princi-
pi l' acte primer, ja va comensar lo públich á riure ab
los innumerables xistes de bona lley de qu' está em-
pedrada l' obra, no parant fins que va caure la cortina
al terminar la representació,

Y cuydado que l' assumpto de l' obra es relliscós
com lo que mes... pero rés va demostrá mes lo tacte
esquisit del Sr. Ferrer y Codina com las francas riallas
de las senyoras qu' abundavan en la concurrència de
un modo extraordinari, y las revistas que de la co-
media han fet diaris tan escrupulosos com ho son *El*
Diario de Barcelona y *El Correo Catalán*.

Del éxit de *Tenorios!* 'n respón tota la premsa de
la localitat, que, unanimitat ha posat l' obra á
gran altura, y l' aplauso del públich cridant al autor
infiniat de vegadas en escena.

La execució fou esmeradíssima per part de tots
quants artistes hi prengueren part.

La segona representació donada lo dimars va om-
plir lo teatro de numerosa y distingida concurrència,
donant animació als días de *Teatro Catalá* á pesar de
las circunstancies difícils per las que encare atravessa
la nostra capital.

RAMÓN ESTANY.

ACUDIT

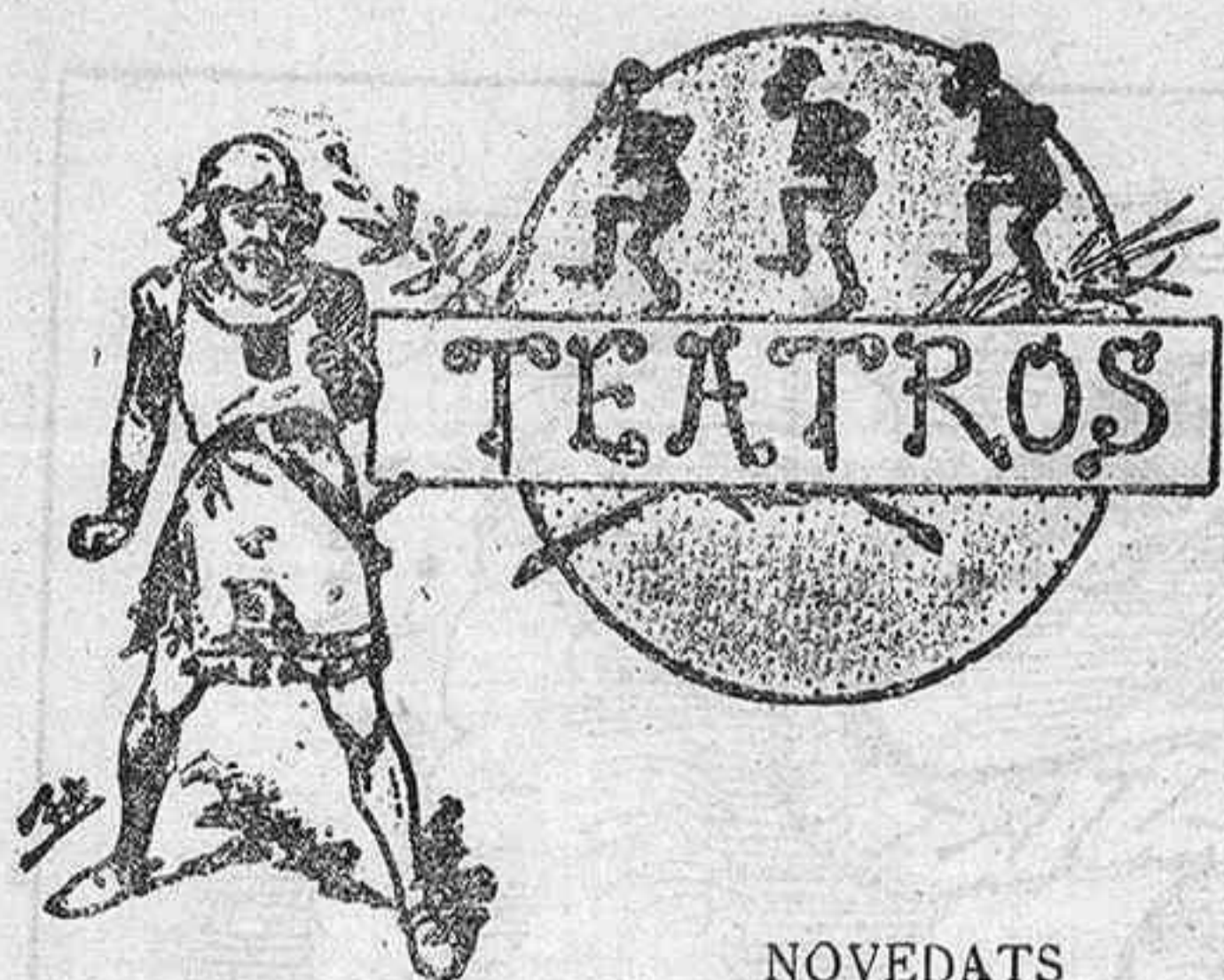
En una tertulia:

- Lo millor matrimoni, deya un, es lo d' inclinació.
- Lo millor, replicava un altre, es lo de conve-
niencia.
- No, va anyadir un tercer; lo millor matrimoni es
lo frustrat.

Alcalde nou... bugada nova.

NOVEDATS

La última obra melodramática del Sr. Rovira y Serra, *L' àliga negra*, obtingué un bon éxit degut á son argument interessant y plé de situacions culminants, sent sos finals d' acte d' un efecte notable, principalment pera 'ls entusiastas al *paraiso*, per lo que no es d' estranyar que son autor fos cridat ab insistencia, sobre tot en los actes segon y tercer, los millors de l' obra, á nostre entendre.

Pera presentarla ab tota propietat, la Empresa ha fet servir notable decorat que havia sigut confeccionat pera altres obras y que ab tot, encar causa admiració.

En lo desempenyo s' hi distingeix de un modo superior lo Sr. Borrás, sent admirablement secundat per los senyors Virgil, Daroqui y Guitart.

Dilluns passat tingué lloch lo benefici del tan estudiós com conciensut primer actor Sr. Borrás havent lograt una magnífica entrada y molts regalos, lo que prova las simpaias que té entre públich y amichs. Lo felicitem.

En dita nit s' estrená un juguete cómich original de nostre amich y company J. Barbany escrit ab colaboració del senyor Ventura, titulat: *Negoci rodó*, que obtingué bon éxit, sent al final cridats sos autors en escena.

Pera dilluns se prepara lo benefici de la primera actriu donya María Santoncha ab l' estreno de *La hija maldita* original, segons veus, del Sr. Morano, ilustrat director del diari *La Dinastia*.

Celebrarém que 'l Sr. Morano tingui tant acert en la escena, com ne té en lo periodisme.

ROMEA

Lo benefici del jefe de maquinaria d' aquest teatro sigué molt concorregut la nit del próxim passat dilluns havent lograt un bon desempenyo lo drama trágich *Otger* de nostre apreciat director.

La pessa *¡Qui compra maduixas!* del Sr. Vilanova lográ un éxit com lo del primer día.

Las funcions del diumenge no lograren proporcionar molta entrada efecte de haver posat en escena obras, encare que ben reputadas, vistas de sobras per lo públich que concorra al tipich teatro del carrer del Hospital.

TIVOLI

Segueix, si be á intervals, com los fadrins barbers de *sábados y domingos*, actuant la companyia de ópera italiana. La última ha sigut la tan famosa del mestre Halevy *L' Ebraea* que hi obtingué calurosos aplausos la Sr. Ferni en la protagonista, aixis com també lo mestre Sr. Perez Cabrero.

Pera avuy y ab la ópera *Faust* s' anuncia lo debut del tenor Sr. Puig.

CATALUNYA

Han comensat ja los beneficis; per lo tant dit está que la temporada está á las derrerias.

La Srta. Pino y lo Sr. Carreras, han inaugurat la série de las *seratas d' onore* havent fet gala la primera en la serenata del *cuento de Boccacio* de sas formas revingudas, que dit sia entre parentesis, resultaren sumament apetitosas per la distingida concurrencia que hi assisti, y lo Sr. Carreras en *Panorama nacional* de sa vis cómica molt celebrada principalment al imitar á varis malograts actors.

UN CÓMICH RETIRAT.

ACUDIT

—Un subjecte ensenyava el mar á un pagés que li havia arribat de fora.

—¡Quanta aygual... va exclamar lo cama-lluvent.

—Oh y aixó que no mes veyeu la de sobre, va respondre l' altre.

Vehineta!

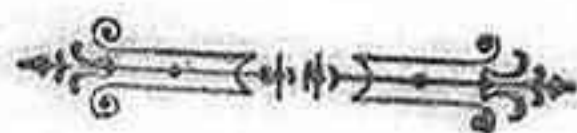
V E H I N E T A del ters pis,
De cabell rós com fil d' or,
Donem d' ell tant sols un ris,
Per mi, trós de Paradís,
Que 'l portaré junt mon cor.

Vehina meva, gemada,
D' ulls grossos que portan dól,
A ma ánima glassada
¡Ay! dónali una mirada
Que dos sols fan mes qu' un sol.

D' aquesta boca riallera
De gracia com lo rubí,
Tiram; Dolors encisera,
Un petó ó bé una renglera
Que per xò no hem de renyí.

Si no vols veure á ton peu
A una ánima agenollada
Que 't diguí ab melosa veu:
Donguim per l' amor de Deu
Foch d' amor qu' estich gelada.

AMADEO PUNSODA.

RESULTATS DE LA BOMBA

Pellegrin 14

—Com t'arreglas ara ab lo Liceo tancat?
—Mira... ballo en casas particulars un ball nou que
he tingut d'apendrer per forsa.

¡SASTRINYOLI!

Al benvolgut amic JOSEPH RIBALTA

Lo ser sastre es un desastre,
tu vares volguer ser sastre
y ara veus 'l resultat
¿vols jugar que no has menjat
may, fent calsas, cap pollastre?

Se 't presenta un senyoret
que sembla de casa bona
y 't diu: Escolti, Pepet,
vull un trajo bó y ben fet,
¿l preu ¿sab? tan se m' en dona.

Y es vritat, no mira 'l preu
perque si 'l jove es un plaga,
l' ou á n' el clatell t' amaga
perque 'l trajo sempre 'l deu;
vull dirte que may te 'l paga.

Ja sabs 'l que molts cops passa:
tu, fresquet, vas á cobrar
y 'l client, si está de guassa,
ab afany 't sol pagar
¿l compte ab paper... d' estrassa.

Abans, guanyant pochs calés
anavas ben arreglat;
ara tot es al revés
perque *arreglas* als demés
y tú 't quedas despullat.

Creu, Pepet, qu' es un mal vici
rascar sense benefici:
creume, deixat de cansons,
desfeste dels pantalons
y esculleix un altre ofici.

Millors que 'l teu n'hi han cent mil:
municipal, escombriayre,
cabo de guardia civil,
concejal, pinxo, drapayre
y hasta burot ó agutsil.

Aquets que t' he nomenat
donan mes bon resultat
que cusir ¿cap de carbassal
¿que no veus, desgraciat
que de sastres ja n' hi ha massa?

Sent solter, per evitar

gastos, tú 't fás 'l menjar
¿per xó. noy, estás tan magre!
¿si hasta arribas á ferrar
un parell d' ous ab vinagrel

Que siguis sastre 'm sab mal:
veure 't com te veig 'm raca
perque ets un xicot que val,
un jove sério y formal,
curt de talla... y de butxaca.

Lo negoci ja 'l veus net:
jo 't vull bé, ja ho sabs, Pepet,
ab aixó, prentho de punt;
tú, encare qu' ets petitet,
pots arribar molt amunt.

Escolta 'ls consells que 't dono,
avant y no 't desconsolis,
si no ho fás... també 't perdono
prò, per cástich, t' abandono
als brassos dels sastrinyolis.

OCLIME OILL.

AVIS

Agrahits al favor que lo públich dispensa á
nostra publicació y no sabent com ferho pera
correspondre dignament, hem resolt tirar
mensualment un número extraordinari sens
augment de preu, que ja 'ls dich que será una
ganga.

Res, las ganancias del mes, volém regalar-
las tot plegat y en un sol número á nostres
lectors.

¿Ns ha pegat aixís.

Campanadas

Son molts los militars d' *operacions* en Melilla, que volen
dirigir una exposició á la Reina, porque 's recompensin
los seus fets de guerra contra 'ls riffenyos.

No sé lo que 'ls contestará l' Augusta Senyora, pero si
nosaltres haviam de ferho denegariam la seva petició.

Pera presenciar la representació d' una comedia no 's
cobra sino que 's paga; excepció feta dels *arrossayres*.

En la primera ratlla del penúltim párrafo de la crónica
del Llicenciat Vidrieras, corresponent á la setmana última,
se llegeix «ja que» en lloch de «dada».

Suposém que 'ls nostres lectors esmenarian la errada
comesa.

La redacció de *Lo Pensament*, de Figueras, anuncia un
Certámen literari qual cartell publica en lo seu número de
Janer.

Las composicions deurán ser enviadas ab los requisits de
costum á dita redacció que los admeterá fins lo día 31 de
Mars pròxim.

Los premis son 12.

Ara ja ho saben.

Sembla que 'l ministre de Estat se proposa condecorar
als mestres d' estudi que mes s' hagin distingit en la ense-
nyansa.

No estaria mal que la condecoració consistís en una me-
dalla ahont se veyés un pá de nou lliuras pintat ab color
d' esperansa, ó bé una cigonya qu' es lo que 'ls acostuman
á pintar.

¿No valdria mes que 'ls paguessin los sous atrassats?

Altra vegada torna á ocuparse la premsa del procés del
cèlebre Varela.

Segons uns facultatius la mort de la Antonia López fou
violenta, y segons altres, no.

¿Quinas vritats mes grossas diu *El rey que rabió* en lo seu
coro de metjes.

En vista de que en los temps que corrém ni en la ciencia
's pot creure, no volém creure en res enterament... no mes
ab las dobles de cinch duros.

¿Oy que sí?

Sumament concorregut se vegé lo primer ball de máscaras que en la nit del dissapte passat doná la tan lluhida societat *Centro Cómich Lírích* en lo espayós teatro de Novedats.

La banda municipal, dirigida per lo Sr. Sadurní, fou la encarregada de fer donar cabriolas als aymants de Terpsícore, y de son comés ne sortí sumament ayrosa; sentint no poguer fer aytal elogi del servey del restaurant, puig á mes de ser un xich exagerat no 's distingí per lo servicial.

Pera lo próxim dissapte s' anuncia lo segón ball, que no duptém se veurá encare mes concorregut que 'l primer.

Sembla qu' ha quedat arreglada la questió suscitada entre lo Sr. Figuerola y Aldrofeu y 'ls aplaudits autors dramátichs Srs. Rovira y Serra y Ayné Rabell, sobre la redacció exótica del anunci d' un espectacle en lo teatro de la Gran-vía lo dia d' ignocents.

Vaja... ignocentada, al fi.

Fa alguns dias que *La Publicidad* donava compte del desempenyo y éxit que havia obtingut *Maria Antonieta*, en lo teatro Gran-vía, y efectivament... la primera representació d' aquest drama tingué lloch alguns dias després al en que sortí insertat l' esmentat suelto.

Aixís escriu la historia lo diari de la *cajetilla del soldado*.

Feu cas de las noticias de certs revisters... Pero ells dirán: ¿Qué volen per una pesseta al mes?

Y ab aixó no 'ls hi falta rahó.

Ja no es possible passar per la Rambla sense veurers lo sombrero ó trajo guarnit ab alguna *deposició* de la gent de ploma que fa nit entre las casi geladas brancas d' aquell concorregut passeig.

Si aixó no es embrutarse ab lo *rey de la creació* que vinga júpiter y ho diga.

Després dirém que l' home domina á tots los animals del mon, y 'ns fan servir de *vas de nit*.

¡Quins reys de bastos!

Lo tan renombrat *Circul de la Juventut Mercantil* prepara pera lo dissapte de la present setmana, día 27, á las 10 de la nit en lo elegant teatro Gran-via (abans Calvo-Vico), un extraordinari ball de máscaras, que donada l' importancia de dita associació y lo tan renombrats que han sigut tots los donats per la mateixa en anys passats, creyém que será un dels mes notables que s' efectuarán en lo present Carnaval.

Repichs

¡Quins catalans!

Aquella *Maria Rosa* del catalanista ab *intermitencias* senyor Guimerá y que tenia anunciada la Empresa del Teatro de la Gran-via, ara l' anuncia un *teatro castellá* de Madrid.

Aqui ja la menjarém rescalfada.

Segur que si també hi hagués pogut *colocar* lo seu *Jesús* á la terra castellana, no l' hauría estrenat Novedats.

Desenganyis Sr. Mir, per molt greu que li sápigam, cregui qu' ha sigut una especie de *plato de segunda mesa*.

Vosté desdineris...

BIBLIOGRAFIA

Hem rebut un exemplar de la obreta que ab lo titol de *Fantasias Vulgars* ha donat á llum lo jove escriptor D. Lluís Millá y que conté un aplech de bonichs articles procedits de un pròlech de D. Emili Vilanova.

No titubeijem en recomenarlo á nostres lectors en la seguritat que passarán un bon rato al saborejar sa lectura.

Remerciém l' envio.

Telegramas

«Del nostre cable particular»

Marruecos, 24.—8 matí.—S' está repartint la llista del menú pel banquet que 's donará á l' embaixada y que 's lo següent:

Ous á la Ja-Na-Haff—Ous ferrats ab such de dátils—Ous remenats per 50 odaliscas (Plat imperial)—Ous dusos ab salsa de farigola—Rovells d' ou escabetxats—Claras d' ou á la graella—Platillo d' ous—Postres assortits: Confitura de figas de moro. Figas de moro estrèt l' ayre. Figas de moro al natural.

Ayguas de varias classes: De la font de Mahoma, de la font de la Llonsa, de la font dels Desenganyis, de la font de las Planxas.

Café ab llet de camell y bon profit.

LITOGRAFIA BARCELONESA

DE

RAMÓN ESTANY

—5, SANT RAMÓN, 5.—Barcelona—

En dit establiment se fan, á preus reduhidissims y ab la major promptitut, tota classe de impresos com son tarjetas, facturas, memorandum, sobres, membrets etc., etc.

També se trovará un assortit inmens de cromos, propis pera anuncis industrials, menús, programas, etc., etc.

Gran especialitat en carnets pera reunions y Societats.

—¿Que tens Joanet?
—Que m' agafará alguna cosa.

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Passant pel *hu dos* real
qu' hi ha á la vora de *hu tres*,
m' he trobat una *total*
que bona, no ho pot sé mes.

Es una *dos hu* estripada
y té las mànigas lletjas,
pero qu' un xich arreglada...
encare n' hi ha per las festas.

Té los repunts tots tallats,
de botóns cap de sensé
y los traus semblan forats
iets ab eynas de fusté.

Lo poso en coneizement
del públich, perque si vol
comprármela, al moment
vinga á *hu-tres*, á Sant Pol.

QUIMET DEL DÚ.

SINONIMIA

Don Policarpi *Total*,
qu' es empleat molt formal
d' una estafeta,
d' un *total*, que es ontle seu,
ha rebut per lo correu
una carteta,
dihentli que li ha surtit
un *total* aprop del pit
que molt l' apura;
y de pas, que aviat vindrá
y al doctor *Tot* li dirá
que 'l posi en cura.

R. BALCELLS BELLVÉ.

INTRÍNGULIS

Buscar una paraula que anantli tre-
yent una lletra del darrera, dongui:
1: Un poble de Catalunya; 2: En mol-
tas casas; 3: Mineral; 4: Adjetiu; y 5:
Consonant. Y treyentli una lletra del
devant, digui: 1: Un poble de Catalu-
nya; 2: Tot volátil ne té; 3: Article; 4:
En las cartas; 5: Consonant.

J. B. y F.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO 282

Xarada.—*A-ma-de-o*.
Trenca-caps.—*Mariona—Mariano*.
Logogrifo numérich.—*Bonastre*.
Geroglífich.—*Per serras los fusters*.

Lit. Barcelonesa, 5, Sant Ramón, 5.
BARCELONA

Sortirá la setmana entrant

LA LOLA

PARÓDIA DEL POPULAR DRAMA LA DOLORES

escrita en vers catalá
per

J. GUASCH TOMBAS y J. DALMASES GIL

Preu: 2 rals

Als corresponents que 'n desitjin exemplars, se 'ls farà lo
desqüento acostumat.

FANTASIAS VULGARS

COLECCIÓ D' ARTICLES

Original de

LLUIS MILLA

ab un prólech de
D. Emili Vilanova

Preu: 2 pessetas

SE VEN:

En las librerias y en nostra Administració